

De eerste punten

De zucht van verlichting moet tot in Groningen hoorbaar zijn geweest. We hebben er vier competitierondes voor nodig gehad om eindelijk een tegenstrever op de knieën te dwingen. Uiteindelijk lukte het dan tegen Voerendaal 2. Maar gemakkelijk ging het niet.

Gelukkig waren we dit keer weer eens compleet. Ok, ik speelde zelf niet wegens (tijdelijke) werkzaamheden, maar daarvoor hebben we dan ook negen man in de groep. Joep mocht daarom weer eens een wedstrijd opstarten. Ik kwam even na aanvang binnen om te constateren dat hij de zaakjes goed onder controle had, getuige de ijver waarmee iedereen over het bord gebogen zat om er wat van te maken. Voor mij werd het vervolgens een middagje nagelbijten. Iets wat me toch tegenviel: ik neem liever zelf deel aan een wedstrijd. Niettemin kon ik daardoor de wedstrijd - en met name het randgebeuren - weer eens vanuit een ander perspectief bekijken. Ik had de gelegenheid een praatje te maken met deze of gene die de match kwam bezoeken en onderging de spanning van de toeschouwer: je wilt soms liefst persoonlijk ingrijpen, de schaker toeschreeuwen: "je komt in tijdnood man! Zet nou! het ligt zo voor de hand!" of "Aargh! Hoe kan ie nou zo'n zet produceren." maar je staat volkomen machteloos. De enige inbreng die ik als non playing captain had was de stand van zaken goed in de gaten houden voor het geval iemand om raad kwam vragen bij een remiseaanbod. Dat gebeurde inderdaad een keer - en bij nader inzien maakte ik hierbij de verkeerde keus - dus had ik na afloop nog steeds niet het gevoel iets nuttigs aan de match te

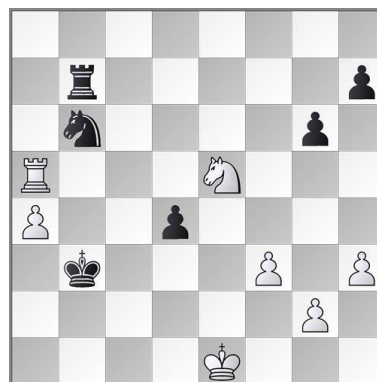
hebben bijgedragen. Maar enfin, wat zeur ik, de punten zijn binnen en in februari wacht alweer de volgende tegenstander. Het team moet hier weer voor worden klaargestoomd. Laat ik me maar op deze nieuwe taak focussen. Ondertussen kunnen we nog even nagenieten van een welverdiende zege.

Bord 1

Dragos Ciornei – Maarten Strijbos ½

Bij de fraaie naam Dragos Ciornei denk je eerder aan een aflevering van de Game of Thrones dan aan een schaakspeler. Maar de man blies een aardig potje mee die dag! Maarten had het er maar knap lastig mee. Na afloop kon hij dan ook niet nalaten te verzuchten: "Pfoe, had ik 'm (de partij) nog bijna verloren zeg!" In wezen leek er niet veel aan de hand. Na de gebruikelijke openingsstrubbelingen had Maarten een duidelijk voordeeltje opgebouwd en het resterende toren/paard eindspel had ik voor hem al als een punt geteld. Of na de tijdcontrole de concentratie wegviel of de vermoeidheid toesloeg is niet duidelijk. Feit is dat de controle over de partij hem ontglipte en dat was aan zijn lichaamstaal af te lezen. Het pleit voor een ervaren vechter als hij is, dat hij zich op tijd weer bijeen weet te rapen en het resterende eindspel de veilige remisehaven weet binnen te loodsen.

Het kritieke moment lag rond de 54^e zet.

Als Dragos hier 54.Pc6, Pxa4 55.Pxd4+ speelt, dan gaat Maarten een lange lijdensweg tegemoet.

Gefixeerd op een penning kiest hij echter voor **54.Tb5+**, **Kxa4** **55.Tb1** waarop Maarten zich redt met de tegenaanval **55.., Te7**. Hierna is de partij remise. Er volgde: **56.Txb6**, **Txe5+** **57.Kd2**, **Tb5** **58.Txb5**, **Kxb5** **59.Kd3**, **Kc5** **60.f4**, **Kd5** **61.g4**, **g5** **62.f5**, **Ke5** **63.f6**, **Kxf6** **64.Kxd4**, **Ke6** **65.Ke4**, **h6** remise.

Bord 2

Rainer Montignies – Marcel Winkels
1 – 0

Na lange afwezigheid kon Rainer eindelijk weer eens een partijtje meespelen met het eerste. En hij maakte meteen duidelijk wie the Boss is. De eerste de beste onnauwkeurigheid van Marcel werd genadeloos afgestraft.

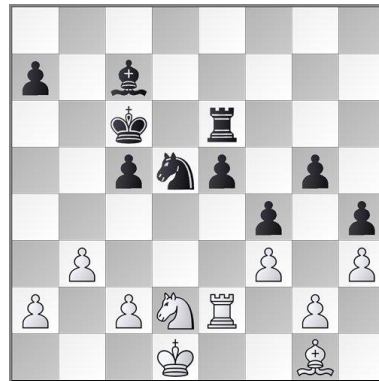
In een moment van onachtzaamheid heeft Marcel 10..,h6 gespeeld. De verzwakking van veld g6 kost hem een pion. **11.Pxe4,fxe4** **12.Ph4,g5** **13.Pg6** wellicht heeft Marcel gedacht dat hij het paard kon vangen, maar hij komt bedrogen uit. **13..,Tf6** **14.Lxe4,Lf5** **15.Lxf5,Txf5** **16.h4** en de h-pion komt op tijd om de cavalerie te dekken, waarna de zwarte stelling al hopeloos is. Negentien zetten later kon Rainer het punt dan ook binnenharken.

Bord 3

André Krüger – Max Warmerdam
1 – 0

Max had de twijfelachtige eer als enige Venlonaar een nederlaag te incasseren. Maar het moet gezegd: zijn opponent speelde een beresterke partij. Omdat Max zich ook niet onbetuigd liet werd het een expeditie van 78 zetten vol valstrikken en andere gevaren. Max maakte helaas vlak voor de tijdcontrole de eerste grotere- en naar later bleek tevens beslissende fout.

Stelling na 35.., Pf6-d5?

In de tijdnoodfase een aantrekkelijke zet. Er dreigt immers 36..,Pc3+. André's tegendreiging **36.Pe4!** bleek echter veel sterker. Er hangen twee zwarte pionnen en nadat het zwarte paard was verjaagd: **36.., Lb6** **37.c4**, **Pe7** viel de g-pion **38.Pxg5**

Max verweerde zich in het vervolg als een leeuw, maar André trapte in geen enkele truc of venijnige val die Max in de stelling vlocht. Uiteindelijk - omringd door een hele schare geboeid toekijkende schakers, want het was de laatste partij die nog gaande was - moest Max zijn tegenstander feliciteren.

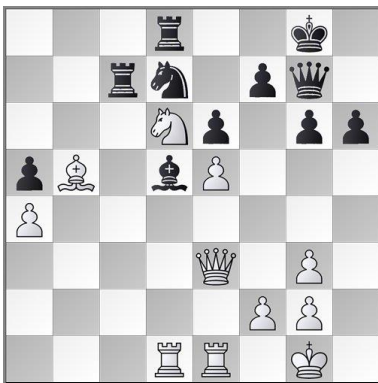
Bord 4

Rudi van Gool – Henk Temmink

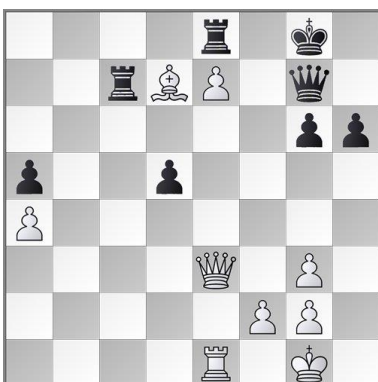
1 – 0

Rudi had lange tijd nodig om in zijn spel te komen en gebruikte zeeën van tijd. Pas toen hij nog zo'n 10 minuten op de klok had begon het ineens te draaien. Wellicht was de stelling wat eenvoudiger geworden voor Rudi en lagen de zetten iets meer voor de hand. Met rake klappen werd Henk in het defensief gedrongen.

Alleen jammer dat de slotcombinatie, ingezet op zet 32 met beide spelers flink in tijdnood, eigenlijk niet correct was. Omdat Henk niet goed reageerde werkte het wel. Niettemin leuk om te zien:

32.Pxf7!?, Dxf7 33.Txd5, exd5 34.e6, Dg7 de eerste onnauwkeurigheid. 34.., De7 35.Lxd7 (of 35.exd7, Dxe3 36.Txe3, Tcxd7 =>) 35.., Tcxd7 is gelijkspel. **35.e7, Te8 36.Lxd7** zie diagram:

36.., Txd7? de beslissende fout.

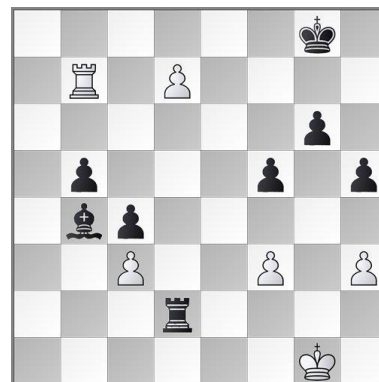
36.., Txe7! 37.Dxe7, Txd7 had de boel nog gered voor zwart. **37.De6+, Df7 38.Dxd7, Kg7 39.Te6, Kh7 40.Tf6, Dxf6 41.Dxe8** en Henk gaf op.

Bord 5

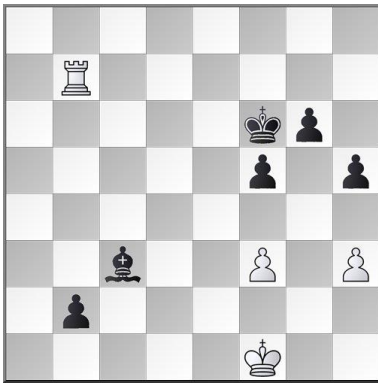
Bob Merx – Joep Nabuurs

0 – 1

Na een theoretisch duel in een gesloten Siciliaan bleef deze partij lange tijd in evenwicht, hoewel het een dynamisch evenwicht betrof. Joep had een pion minder, maar in compensatie daarvoor het loperpaar en wat druk op het centrum en de witte koningsvleugel. Toen hij met een toren op a2 wist binnen te dringen en wit zijn pion op f4 opgaf om de e-lijn te veroveren met zijn torens, begon de balans toch langzaam in Joeps voordeel door te slaan. Nadat Joep nog een pionnetje kon meesnoepen op de damevleugel, leek Bob op een nederlaag af te stevenen. Maar een actieve loper en toren, samen met een gedekte vrijpion boden hem nog net voldoende compensatie. Dan moest hij wel nauwkeurig blijven en dat lukte niet. Vlak voor de tijdcontrole ging Bob definitief de mist in:

Hier moest wit gewoon terugslaan op b4. Wellicht dat Bob dacht dat na 39.cxb4,Kf8 de zwarte c-pion te gevaarlijk werd, maar 40.Txb5,Ke7 41.Tc5,Tc2 42.Td5,Kd8 43.b5 houdt een broos evenwicht in stand. Bovendien zat er nog een verleiding in: wit kan de kwaliteit winnen. In hevige tijdnood koos Bob voor de kwaliteitswinst, maar kwam geforceerd in een verloren eindspel terecht. **39.Tb8+?, Kf7 40.d8D, Txd8 41.Txd8, Lxc3 42.Kf1, b4 43.Tc8, b3 44.Txc4, b2 45.Tc7+, Kf6 46.Tb7**

De gedekte vrije b-pion gecombineerd met de zwarte pionnenmeerderheid op de koningsvleugel garanderen Joep de winst. Bob zag enkele zetten later dan ook het zinloze van verder spelen in.

Bord 6

Thijmen Smith – Bart van der Zwet
1 – 0

Thijmen krijgt zo'n beetje iedere KNSB wedstrijd die hij met wit speelt de Franse opening tegen. Dat kwam hem op een plagerige opmerking van Maarten te staan. Maar het is natuurlijk wel zo dat Thijmen langzamerhand een expert genoemd mag worden in een dergelijke structuur. Dat toonde hij deze partij aan door, na een theoretisch pionoffer, zoveel krachten in het centrum en op de koningsvleugel samen te ballen, dat Bart onder de druk bezweek.

Stelling na 26..., Le8?

Zwart laat zijn e-pion in de steek. Thijmen profiteert dankbaar: **27.Pg4, Tf7 28.Dxe6, Ld7 29.Dg6** met de dubbele

dreiging **30.Pxh6+** en **30.Dh7+**, **Kf8 31.Dh8** mat. Bart moest de strijd staken.

Bord 7

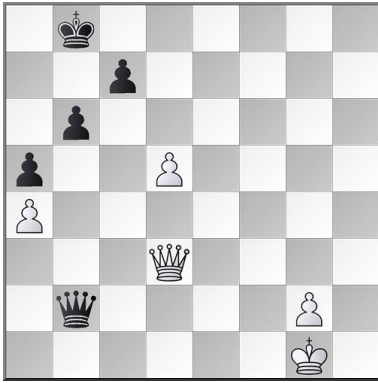
Ingrid Voigt – Carsten Fehmer ½

Een merkwaardige partij met een abrupt slot, door mijzelf verordonneerd. Ook hier een Franse opening waarin de kansen gelijk waren. Zelfs na een op het oog merkwaardige zet van Carsten:

stand na 8...Le6!?

Iedereen zou i.p.v. 8..., Le6 het natuurlijker ogende 8..., Ld6 gespeeld hebben. Kost dit niet gewoon een pion na 9.Lxe6, fxe6 10.Db3, 0-0-0 11.Dxe6+ ? Ingrid dacht dit ook en ging op de variant in. Iedereen meende dat Carsten reeds op verlies stond. Mijn computer thuis dacht er echter anders over. 8..., Le6? helemaal geen probleem! Volkomen gelijkspel! Kennelijk heeft zwart voldoende compensatie in de vorm van aanvalskansen op de witte koningsvleugel. Misschien een door Carsten voorbereide variant? In elk geval kwamen de aanvalskansen er en dat resulteerde in een voor Carsten voordelig dame eindspel.

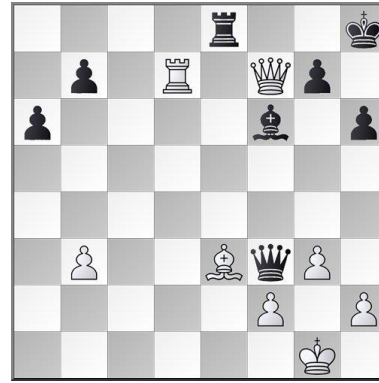
Op dat moment deed Ingrid een remise-aanbod. Carsten, die door had dat hij inmiddels al heel goed stond, kwam toch netjes aan mij vragen wat hij moest doen. Hij had pech dat de stand in de wedstrijd zodanig was, dat het halfje zeer welkom was. Bovendien had ik het voor zwart beroerd ogende middenspel nog in mijn achterhoofd. Ik gaf meteen het bevel de vredespijp te roken. Carsten durfde natuurlijk niet te weigeren en daarmee beroofde ik hem vrijwel zeker van een vol punt. In de diagramstelling wint 36.., Da1+ de a-pion waarna de zwarte vrijpion een stuk sneller is dan de witte vrijpion. Sorry Carsten, maar het was tenslotte voor de goede zaak.

Bord 8

Thomas Neuer – Marcel Frenken ½

Marcel bestookte Thomas met de Hollandse opening, maar die liet zich daardoor niet van de wijs brengen. Langzaamaan bouwde Thomas aan een klein plusje, had daar echter wel heel veel bedenktijd voor nodig. Met nog tien zetten te gaan leefde Thomas al op de "time increment". Het was zaak de partij in balans te houden en niet door een tijdnoodblunder tegen een onnodige nederlaag op te lopen.

Gelukkig hield Thomas het hoofd koel en drong Marcel in het defensief. Hij had pech dat Marcel met een kwaliteitsoffer nog naar remise kon ontsnappen:

40.., Txe3

De enige, iedere andere zet leidt tot voordeel voor wit. Nu is het remise door eeuwig schaak. **41.fxe3, Dxe3+ 42.Kg2, De4+** en na een korte overweging remise gegeven.

Een prettige 5,5 -2,5 zege. We hadden het bitterhard nodig. Ik hoop dat de 'schwung' nu terugkeert in het team.